

Samling af Afgørelser

DOMSTOLENS DOM (Tredje Afdeling)

23. december 2015 *

»Annulationssøgsmål — den anfægtede afgørelse erstattet under sagens behandling — sagens genstand — politisamarbejde og retligt samarbejde i kriminalsager — et nyt psykoaktivt stof underkastes kontrolforanstaltninger — retlig ramme, der finder anvendelse efter ikrafttrædelsen af Lissabontraktaten — overgangsbestemmelser — høring af Europa-Parlamentet«

I sag C-595/14,

angående et annulationssøgsmål i henhold til artikel 263 TEUF, anlagt den 19. december 2014,

Europa-Parlamentet ved F. Drexler, A. Caiola og M. Pencheva, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg,

sagsøger,

mod

Rådet for Den Europæiske Union ved K. Pleśniak og K. Michoel, som befuldmægtigede,

sagsøgt,

har

DOMSTOLEN (Tredje Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, L. Bay Larsen (refererende dommer), og dommerne D. Šváby, J. Malenovský, M. Safjan og M. Vilaras,

generaladvokat: Y. Bot

justitssekretær: A. Calot Escobar,

på grundlag af den skriftlige forhandling,

og idet Domstolen efter at have hørt generaladvokaten har besluttet, at sagen skal pådømmes uden forslag til afgørelse,

afsagt følgende

* Processprog: fransk.

Dom

- 1 Europa-Parlamentet har i stævningen nedlagt påstand om annullation af Rådets gennemførelsesafgørelse 2014/688/EU af 25. september 2014 om at underkaste 4-iod-2,5-dimethoxy-N-(2-methoxybenzyl)phenethylamin (25I-NBOMe), 3,4-dichlor-N-[[1-(dimethylamino)cyclohexyl]methyl]benzamid (AH-7921), 3,4-methylendioxypropylvaleron (MDPV) og 2-(3-methoxyphenyl)-2-(ethylamino)cyclohexanon (methoxetamin) kontrolforanstaltninger (EUT L 287, s. 22, herefter »den anfægtede afgørelse«).

Retsforskrifter

Afgørelse 2005/387/RIA

- 2 Artikel 1 i Rådets afgørelse 2005/387/RIA af 10. maj 2005 om udveksling af oplysninger om, risikovurdering af og kontrol med nye psykoaktive stoffer (EUT L 127, s. 32) bestemmer:

»I medfør af denne afgørelse etableres der en mekanisme for hurtig udveksling af oplysninger om nye psykoaktive stoffer. [...]

Denne afgørelse indeholder endvidere bestemmelser om en vurdering af risiciene ved disse nye psykoaktive stoffer, der gør det muligt at anvende de kontrolforanstaltninger, der også i medlemsstaterne anvendes på nye psykoaktive stoffer i forbindelse med narkotiske og psykotrope stoffer.«

- 3 Afgørelsens artikel 6 bestemmer, at Rådet for Den Europæiske Union kan kræve, at der udarbejdes en risikovurderingsrapport for et nyt psykoaktivt stof.
- 4 Under overskriften »Procedure for indførelse af kontrol med særlige nye psykoaktive stoffer« er afgørelsens artikel 8 affattet således:

»1. Senest seks uger at regne fra datoen for modtagelsen af risikovurderingsrapporten fremlægger Kommissionen et initiativ for Rådet med henblik på at få indført kontrolforanstaltninger i forbindelse med det nye psykoaktive stof. [...]

2. Hvis Kommissionen ikke finder nogen grund til at fremlægge et initiativ om, at det nye psykoaktive stof skal underkastes kontrolforanstaltninger, kan et sådant initiativ dog forelægges Rådet af en eller flere medlemsstater, helst inden seks uger fra den dato, hvor Kommissionen har forelagt Rådet sin rapport.

3. Rådet træffer med kvalificeret flertal på grundlag af et initiativ, der fremlægges i overensstemmelse med stk. 1 eller 2 og med [...] artikel 34, stk. 2, litra c), [EU], afgørelse om, hvorvidt det psykoaktive stof skal underkastes kontrolforanstaltninger.«

Gennemførelsesafgørelse (EU) 2015/1875

- 5 34. og 35. betragtning til Rådets gennemførelsesafgørelse (EU) 2015/1875 af 8. oktober 2015 om at underkaste 4-iod-2,5-dimethoxy-N-(2-methoxybenzyl)phenethylamin (25I-NBOMe), 3,4-dichlor-N-[[1-(dimethylamino)cyclohexyl]methyl]benzamid (AH-7921), 3,4-methylendioxypropylvaleron (MDPV) og 2-(3-methoxyphenyl)-2-(ethylamino)cyclohexanon (methoxetamin) kontrolforanstaltninger (EUT L 275, s. 38) har følgende ordlyd:
- »(34) Den Europæiske Unions Domstol fastslog i sin dom af 16. april 2015 i de forenede sager C-317/13 og sag C-679/13 [(EU:C:2015:223)], at Rådet skal høre Europa-Parlamentet inden vedtagelsen af gennemførelsesafgørelser i medfør af artikel 8, stk. 3, i afgørelse 2005/387/RIA. [Den anfægtede afgørelse] blev vedtaget uden en sådan forudgående høring og er derfor behæftet med en procedurefejl. [Den anfægtede afgørelse] bør derfor erstattes af nærværende afgørelse.
- (35) Med henblik på at sikre kontinuiteten af kontrolforanstaltningerne i hele Unionen [...] bør nærværende afgørelse ikke berøre medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til fristen for at underkaste disse nye psykoaktive stoffer kontrolforanstaltninger og strafferetlige sanktioner i deres nationale lovgivning som fastsat i artikel 2 i [den anfægtede afgørelse].«
- 6 Artikel 1 i denne afgørelse fastsætter:
- »Følgende nye psykoaktive stoffer underkastes kontrolforanstaltninger i hele Unionen:
- a) 4-iod-2,5-dimethoxy-N-(2-methoxybenzyl)-phenethylamin (25I-NBOMe)
 - b) 3,4-dichlor-N-[[1-(dimethylamino)-cyclohexyl]methyl]-benzamid (AH-7921)
 - c) 3,4-methylendioxypropylvaleron (MDPV)
 - d) 2-(3-methoxyphenyl)-2-(ethylamino)cyclohexanon (methoxetamin).«
- 7 Nævnte afgørelses artikel 2 bestemmer:
- »[Den anfægtede afgørelse] erstattes, uden at dette berører medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til fristen for at underkaste 4-iod-2,5-dimethoxy-N-(2-methoxybenzyl)phenethylamin (25I-NBOMe), 3,4-dichlor-N-[[1-(dimethylamino)cyclohexyl]methyl]benzamid (AH-7921), 3,4-methylendioxypropylvaleron (MDPV) og 2-(3-methoxyphenyl)-2-(ethylamino)cyclohexanon (methoxetamin) kontrolforanstaltninger og strafferetlige sanktioner i deres nationale lovgivning som fastsat i artikel 2 i [den anfægtede afgørelse].«
- 8 I henhold til samme afgørelses artikel 3 trådte denne i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anfægtede afgørelse

- 9 Den anfægtede afgørelse, der er vedtaget på grundlag af EUF-traktaten og afgørelse 2005/387, særligt sidstnævntes artikel 8, stk. 3, bestemmer i artikel 1:
- »Følgende nye psykoaktive stoffer underkastes kontrolforanstaltninger i hele Unionen:
- a) 4-iod-2,5-dimethoxy-N-(2-methoxybenzyl)phenethylamin (25I-NBOMe)

- b) 3,4-dichlor-N-[[1-dimethylamino)cyclohexyl)methyl]benzamid (AH-7921)
 - c) 3,4-methylendioxypropylvaleron (MDPV)
 - d) 2-(3-methoxyphenyl)-2-(ethylamino)cyclohexanon (methoxetamin).«
- 10 I denne afgørelses artikel 2 bestemmes, at medlemsstaterne senest den 2. oktober 2015 træffer de nødvendige foranstaltninger for at underkaste de nye psykoaktive stoffer i artikel 1 kontrolforanstaltninger og strafferetlige sanktioner som fastsat i deres lovgivning.

Parternes påstande

- 11 Parlamentet har nedlagt følgende påstande:
- Den anfægtede afgørelse annulleres.
 - Virkningerne af denne afgørelse opretholdes, indtil den er erstattet af en ny retsakt.
 - Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger.
- 12 Rådet har nedlagt følgende påstande:
- Det fastslås, at Domstolen ikke kan træffe afgørelse i den foreliggende sag.
 - Subsidiært forkastes Parlamentets første anbringende som ugrundet.
 - I tilfælde af annullation af den anfægtede afgørelse opretholdes virkningerne heraf, indtil den er erstattet af en ny retsakt.

Om søgsmålet

Søgsmålets genstand

Parternes argumenter

- 13 Rådet har gjort gældende, at for så vidt som den anfægtede afgørelse er blevet erstattet og ophævet ved gennemførelsesafgørelse 2015/1875, der blev vedtaget efter en høring af Parlamentet, og som fastsætter, at de samme psykoaktive stoffer som dem, der er omhandlet i den anfægtede afgørelse, skal underkastes kontrolforanstaltninger, skal Domstolen fastslå, at den ikke kan træffe afgørelse i den foreliggende sag.
- 14 Det fremgår således af Domstolens faste praksis, at sagens genstand og søgsmålsinteressen skal bestå indtil retsafgørelsen, hvilket forudsætter, at søgsmålet med sit resultat kan bibringe sagsøgeren en fordel.
- 15 Desuden finder Rådet, at selv om Domstolen har anerkendt, at sagsøgerens søgsmålsinteresse fortsat kan bestå, såfremt den hævdede ulovlighed kan formodes at ville gentage sig fremover uafhængigt af omstændighederne i den pågældende sag, er dette ikke tilfældet i den foreliggende sag, eftersom Rådet allerede har truffet de foranstaltninger, der er nødvendige for at opfylde domme Parlamentet mod

Rådet (C-317/13 og C-679/13, EU:C:2015:223) og Parlamentet mod Rådet (C-540/13, EU:C:2015:224), og har sørget for, at den ulovlighed, som den anfægtede afgørelse er behæftet med, er blevet fjernet fra Unionens retsorden.

Domstolens bemærkninger

- 16 For så vidt som Rådet påberåber sig, at den anfægtede afgørelse er blevet ophævet og erstattet ved gennemførelsesafgørelse 2015/1875, bemærkes, at en ophævelse af den anfægtede retsakt efter sagens anlæggelse ikke i sig selv medfører en forpligtelse for Unionens retsinstanser til at fastslå, at det er ufornuddent at træffe afgørelse som følge af, at sagen mangler genstand, eller som følge af manglende søgsmålsinteresse på tidspunktet for dommens afsigelse (dom Xeda International og Pace International mod Kommissionen C-149/12 P, EU:C:2013:433, præmis 32 og den deri nævnte retspraksis).
- 17 Som Rådet har anført, følger det dog af Domstolens faste praksis, at en sagsøgers søgsmålsinteresse for så vidt angår sagens genstand skal foreligge på tidspunktet for sagens anlæggelse, idet sagen i modsat fald afvises. Sagens genstand skal, ligesom søgsmålsinteressen, bestå indtil retsafgørelsen, idet det i modsat fald findes ufornuddent at træffe afgørelse, hvilket forudsætter, at søgsmålet med sit resultat kan bibringe parten en fordel (jf. i denne retning dom Abdulrahim mod Rådet og Kommissionen, C-239/12 P, EU:C:2013:331, præmis 61 og den deri nævnte retspraksis).
- 18 På denne baggrund har Domstolen udledt, at når den anfægtede retsakt ophører med at have virkninger under den verserende sag, tilkommer det Domstolen at foretage en konkret bedømmelse af, om en sagsøgers søgsmålsinteresse fortsat består, idet der bl.a. skal tages hensyn til følgerne af den hævdede ulovlighed og arten af den skade, som angiveligt er lidt (jf. i denne retning dom Abdulrahim mod Rådet og Kommissionen, C-239/12 P, EU:C:2013:331, præmis 62 og 65).
- 19 Det bemærkes imidlertid, at denne løsning er blevet fastslået i sager, hvor søgsmålets realitetsbehandling var betinget af, at der blev godtgjort en søgsmålsinteresse hos sagsøger, eftersom de var blevet anlagt af fysiske eller juridiske personer som omhandlet i artikel 263, stk. 4, TEUF.
- 20 Parlamentets søgsmålskompetence, der er fastsat i artikel 263, stk. 2, TEUF, er ligesom medlemsstaternes søgsmålskompetence, der er fastsat i den samme bestemmelse, imidlertid ikke betinget af, at det godtgøres, at der foreligger en retlig interesse (jf. i denne retning dom Parlamentet mod Rådet, C-355/10, EU:C:2012:516, præmis 37).
- 21 Derfor kan Domstolens afgørelse af, om den vil træffe afgørelse eller derimod vil fastslå, at det er ufornuddent at træffe afgørelse i den foreliggende sag, logisk set ikke afhænge af en efterprøvelse af, om Parlamentet fortsat har søgsmålsinteresse efter vedtagelsen af gennemførelsesafgørelse 2015/1875.
- 22 På den anden side har Domstolen kunnet fastslå, at det ikke længere var fornuddent at træffe afgørelse i sager anlagt af medlemsstater, når disse stater, som følge af en annulation eller tilbagekaldelse af den anfægtede retsakt, havde opnået det resultat, som var sigtet med deres søgsmål (jf. i denne retning kendelse Tyskland mod Kommissionen, C-46/96, EU:C:1997:103, præmis 6, samt domme Italien mod Kommissionen, C-372/97, EU:C:2004:234, præmis 37, og Italien mod Kommissionen, C-138/03, C-324/03 og C-431/03, EU:C:2005:714, præmis 25).
- 23 I det foreliggende tilfælde må det konstateres, at det forhold, at gennemførelsesafgørelse 2015/1875 har erstattet den anfægtede afgørelse, under alle omstændigheder har ladet den anfægtede afgørelses tidligere virkninger bestå, og dermed ikke har haft virkninger svarende til dem, som denne afgørelses annulation principielt ville have medført.

- 24 Det følger således af artikel 1, sammenholdt med artikel 3, i denne gennemførelsesafgørelse, at den heri fastsatte forpligtelse til at underkaste de omhandlede psykoaktive stoffer kontrolforanstaltninger først fik virkning dagen efter dennes offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende*. Det følger heraf, at denne forpligtelse ikke er af en sådan art, at den for så vidt angår den periode, der lå forud for nævnte gennemførelsesafgørelses ikrafttrædelse, kan erstatte den tilsvarende forpligtelse, der var fastsat i den anfægtede afgørelse.
- 25 Skønt det fremgår af 34. betragtning til og artikel 2 i gennemførelsesafgørelse 2015/1875, at denne afgørelse har erstattet den anfægtede afgørelse, er der desuden ikke nogen elementer i denne gennemførelsesafgørelse, der tyder på, at erstatningen af den anfægtede afgørelse skulle have tilbagevirkende kraft.
- 26 Det fremgår derimod af 35. betragtning til og artikel 2 i nævnte gennemførelsesafgørelse, at denne finder anvendelse »[uden at] berøre« medlemsstaternes forpligtelser som følge af den anfægtede afgørelse med hensyn til fristen for at underkaste de pågældende psykoaktive stoffer kontrolforanstaltninger og strafferetlige sanktioner, dvs. senest den 2. oktober 2015. Det kan udledes heraf, at Rådet hverken har villet anfægte gyldigheden af disse forpligtelser, således som de fremgår af den anfægtede afgørelse, eller har fastsat, at de nævnte forpligtelser skal gælde med tilbagevirkende kraft på grundlag af gennemførelsesafgørelse 2015/1875.
- 27 I øvrigt bemærkes, at Rådet for Domstolen alene har påberåbt sig, at den anfægtede afgørelse er blevet ophævet og erstattet ved gennemførelsesafgørelse 2015/1875, uden at hævde, at erstatningen af den anfægtede afgørelse har virkning *ex tunc* ligesom den virkning, en annulation af den anfægtede afgørelse ville afstedkomme.
- 28 Dermed fremgår det, at denne gennemførelsesafgørelses ikrafttrædelse ikke har fjernet alle den anfægtede afgørelses virkninger og følgelig ikke har gjort det af Parlamentet anlagte søgsmål i den foreliggende sag helt uden genstand.
- 29 Det kan ikke føre til et andet resultat, at Parlamentet, såfremt Domstolen måtte annullere den anfægtede afgørelse, har nedlagt påstand for Domstolen om at opretholde afgørelsens virkninger, indtil den er erstattet af en ny, eftersom det påhviler Domstolen at træffe afgørelse om følgerne af en annulation, uden at denne er bundet af forslag, som parterne i den anledning fremkommer med, og eftersom en institution under alle omstændigheder kan have en legitim interesse i at opnå, at den pågældende akt erklæres ulovlig, selv for det tilfælde, at den annullerede akts retsvirkninger fuldt ud opretholdes (jf. i denne retning dom Rådet mod Parlamentet, C-284/90, EU:C:1992:154, præmis 36).
- 30 Det følger af det ovenstående, at der kan træffes afgørelse i den af Parlamentet anlagte sag.

Om realiteten

- 31 Parlamentet har fremført to anbringender til støtte for sit søgsmål vedrørende henholdsvis valg af et retsgrundlag, der er ophævet eller ulovligt, og tilsidesættelse af en væsentlig formforskrift på grund af Parlamentets manglende deltagelse i proceduren for vedtagelse af den anfægtede afgørelse.

Det andet anbringende om tilsidesættelse af en væsentlig formforskrift

– Parternes argumenter

- 32 Parlamentet har gjort gældende, at dets manglende deltagelse i proceduren for vedtagelse af den anfægtede afgørelse udgør en tilsidesættelse af en væsentlig formforskrift.

- 33 Det har anført, at denne afgørelse burde have været vedtaget efter den almindelige lovgivningsprocedure på grundlag af artikel 83, stk. 1, TEUF og ikke inden for rammerne af en procedure, hvori Parlamentet ikke har deltaget.
- 34 Rådet har medgivet, at den procedure, som blev fulgt ved vedtagelsen af den anfægtede afgørelse – på grund af den manglende høring af Parlamentet – ikke var i overensstemmelse med kravene i artikel 34, stk. 2, litra c), EU.

– Domstolens bemærkninger

- 35 Indledningsvis bemærkes, at den forskriftsmæssige høring af Parlamentet i de tilfælde, der er bestemt i de relevante EU-retlige bestemmelser, er en væsentlig formforskrift, hvis tilsidesættelse fører til den berørte retsakts ugyldighed (domme Parlamentet mod Rådet, C-317/13 og C-679/13, EU:C:2015:223, præmis 63, og Parlamentet mod Rådet, C-540/13, EU:C:2015:224, præmis 53 og den deri nævnte retspraksis).
- 36 For at der kan træffes afgørelse vedrørende det andet anbringende, som Parlamentet har påberåbt sig til støtte for sit søgsmål, er det derfor nødvendigt at afgøre, om Parlamentet skulle have været hørt før vedtagelsen af den anfægtede afgørelse.
- 37 Det bemærkes i denne forbindelse, at det fremgår af Domstolens faste praksis, at retsgrundlaget for en retsakt afgør, hvilken procedure der skal anvendes ved vedtagelsen heraf (jf. i denne retning domme Parlamentet mod Rådet, C-130/10, EU:C:2012:472, præmis 80, og Parlamentet mod Rådet, C-658/11, EU:C:2014:2025, præmis 57).
- 38 Skønt der i det foreliggende tilfælde blandt parterne er uenighed om, hvilket retsgrundlag der faktisk blev anvendt af Rådet for at vedtage den anfægtede afgørelse, fremgår det klart af denne afgørelses ordlyd, at den er vedtaget på grundlag af artikel 8, stk. 3, i afgørelse 2005/387 (jf. analogt dom Parlamentet mod Rådet, C-317/13 og C-679/13, EU:C:2015:223, præmis 28-31).
- 39 Det følger af Domstolens praksis, at så længe den ikke er ophævet, annulleret eller ændret, har artikel 8, stk. 3, i afgørelse 2005/387 fortsat retsvirkninger efter ikrafttrædelsen af Lissabontraktaten i henhold til artikel 9 i protokollen om overgangsbestemmelser (nr. 36), og at artikel 8, stk. 3, derfor giver mulighed for at vedtage gennemførelsesforanstaltninger i henhold til den procedure, der fastsættes heri (jf. i denne retning dom Parlamentet mod Rådet, C-317/13 og C-679/13, EU:C:2015:223, præmis 57 og 65).
- 40 Domstolen har desuden fastslået, at artikel 8, stk. 3, i afgørelse 2005/387 skal fortolkes i overensstemmelse med artikel 39, stk. 1, EU, således at den alene giver Rådet mulighed for at vedtage en retsakt med henblik på at underkaste et nyt psykoaktivt stof kontrolforanstaltninger efter at have hørt Parlamentet (dom Parlamentet mod Rådet, C-317/13 og C-679/13, EU:C:2015:223, præmis 50).
- 41 Ophævelsen af artikel 39, stk. 1, EU ved Lissabontraktaten kan ikke drage denne forpligtelse til at høre Parlamentet i tvivl, dels fordi forpligtelsen til at fortolke en afledt retsakt i overensstemmelse med primærretten udledes af det almindelige fortolkningsprincip, hvorefter en bestemmelse i videst muligt omfang skal fortolkes således, at dens lovlighed ikke drages i tvivl, dels fordi lovligheden af en EU-retsakt skal bedømmes på grundlag af de faktiske og retlige omstændigheder, der forelå på det tidspunkt, da retsaken blev udstedt (jf. i denne retning dom Parlamentet mod Rådet, C-317/13 og C-679/13, EU:C:2015:223, præmis 45, 49 og 67).
- 42 Det er imidlertid ubestridt, at den anfægtede afgørelse blev vedtaget af Rådet uden forudgående høring af Parlamentet.

- 43 Det følger heraf, at det andet anbringende, som Parlamentet har gjort gældende, skal tiltrædes, og at den anfægtede afgørelse følgelig skal annulleres.

Det første anbringende om valg af et retsgrundlag, der er ophævet eller ulovligt

- 44 Da Parlamentets andet anbringende tiltrædes, og den anfægtede afgørelse således bør annulleres, er det uforholdende at behandle det første anbringende, som Parlamentet har gjort gældende til støtte for sit søgsmål.

Om påstanden om opretholdelse af den anfægtede afgørelses virkninger

- 45 Såvel Parlamentet som Rådet har nedlagt påstand for Domstolen om, at virkningerne af den anfægtede afgørelse opretholdes – i tilfælde af, at denne afgørelse annulleres – indtil den erstattes af en ny retsakt.
- 46 Herved bemærkes, at Domstolen i medfør af artikel 264, stk. 2, TEUF, dersom den skønner det nødvendigt, kan angive, hvilke af en annulleret retsakts virkninger der skal betragtes som bestående.
- 47 I det foreliggende tilfælde bemærkes, at Rådet med henblik på at afhjælpe den procedurefejl, som den anfægtede afgørelse var behæftet med, vedtog gennemførelsesafgørelse 2015/1875, og at denne afgørelse med virkning fra sin ikrafttrædelsesdato har erstattet den anfægtede afgørelse.
- 48 Imidlertid ville en annulation af den anfægtede afgørelse uden at opretholde dens virkninger navnlig skabe en usikkerhed om, på hvilken dato medlemsstaterne er forpligtet til at underkaste de pågældende psykoaktive stoffer kontrolforanstaltninger og strafferetlige sanktioner, hvorfor en sådan annulation kunne være til skade for en effektiv kontrol med de af afgørelserne berørte psykoaktive stoffer og følgelig kunne bringe beskyttelsen af den offentlige sundhed i fare. Selv om Parlamentet har nedlagt påstand om annulation af denne afgørelse som følge af tilsidesættelse af en væsentlig formforskrift, har det hverken anfægtet afgørelsens formål eller indhold.
- 49 Følgelig skal virkningerne af den anfægtede afgørelse opretholdes.

Sagens omkostninger

- 50 I henhold til artikel 138, stk. 1, i Domstolens procesreglement pålægges det den tabende part at betale sagens omkostninger, hvis der er nedlagt påstand herom. Da Parlamentet har nedlagt påstand om, at Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger, og Rådet har tabt sagen, pålægges dette at betale sagens omkostninger.

På grundlag af disse præmisser udtaler og bestemmer Domstolen (Tredje Afdeling):

- 1) **Rådets gennemførelsesafgørelse 2014/688/EU af 25. september 2014 om at underkaste 4-iod-2,5-dimethoxy-N-(2-methoxybenzyl)phenethylamin (25I-NBOMe), 3,4-dichlor-N-[[1-(dimethylamino)cyclohexyl]methyl]benzamid (AH-7921), 3,4-methylenedioxypropylvaleron (MDPV) og 2-(3-methoxyphenyl)-2-(ethylamino)cyclohexanon (methoxetamin) kontrolforanstaltninger annulleres.**
- 2) **Virkningerne af gennemførelsesafgørelse 2014/688 opretholdes.**
- 3) **Rådet for Den Europæiske Union betaler sagens omkostninger.**

Underskrifter